Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV — Wydana i rozesłana dnia 14 czerwca 1881.

52.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 13 maja 1881,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Hruszów do 8mej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879).

Ku dalszemu uzupełnieniu wykazu ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 1 lipea 1879 (Dz. u. p. Nr. 95), zalicza się gminę Hruszów w Galicyi, w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny, do ósmej klasy taryfy czynszów, płaconych za pomieszczenia dla wojska i ich przynależytości.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

53.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 19 maja 1881,

tyczące się rozłączenia a względnie połączenia służby portowej i zdrowotnej morskiej ze służbą cłową w Lissie i Comisie w Dalmacyi.

Agencya portowa i zdrowotna w Lissie, połączona obecnie z komorą pomocniczą w Lissie, będzie od dnia 1 czerwca 1881 zniesiona a natomiast delegacya portowa i zdrowotna morska w Comisie istniejąca, przeniesiona będzie do Lissy i opatrzona upoważnieniami deputacyi.

Od tegoż czasu zaprowadzona bedzie w Comisie agencya portowa i zdro

wotna morska połączona z tamtejszą komorą pomocniczą.

Dunajewski r. w.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1881,

zawierające poprawioną instrukcyą dla akuszerek.

Akuszerki, które otrzymały upoważnienie do wykonywania sztuki położniczej w krajach austryackich i chcą tamże oddawać się swemu powołaniu, trzymać się winny w tej mierze instrukcyi następującej, która służyć ma za wskazówkę także lekarzom urzędowym i Władzom interesowanym.

§. 1.

Akuszerki podlegają Władzy administracyjnej I instancyi (c. k. starostwo, władzy gminnej, której poruczone zostały sprawy władzy administracyjnej powiatowej, magistratowi, urzędowi burmistrzowskiemu) a względnie jej lekarzowi urzędowemu.

§. 2.

Akuszerki winny oznajmić tejże Władzy, w którem miejscu chcą praktykować a następnie przedstawić się lekarzowi urzędowemu i pokazać mu narzędzia

i przybory w §. 3 przepisane.

Dalej zgłosić się mają do zwierzchności gminnej swego miejsca zamieszkania a względnie do Władzy policyjnej miejscowej, pokazać urzędowe potwierdzenie uczynionego oznajmienia i wskazać mieszkanie swoje, które oznaczone być ma zawsze godłem na domu wywieszonem; również oznajmić należy o każdej zmianie mieszkania.

§. 3.

Narzędzia i przybory, które akuszerka powinna mieć zawsze na podorączu dobrze schowane, uporządkowane, starannie wyczyszczone i brać z sobą, gdy

jest wezwana do porodu, sa następujące:

Seręga cynowa średniej wielkości z kanka z przodu dobrze zaokrągloną i mutrą do seręgi dobrze przystającą; kateter dla kobiet metalowy i angielski elastyczny, nożyczki do pępka, odpowiedni zapas tasiemki do pępka i szczotkę do paznokci.

Oprócz tego akuszerka mieć powinna ze sobą we flaszkach dobrze zatka nych, czysto utrzymywanych, następujące środki, których przyrządzenie i używanie opisane jest szczegółowo w §. 3 Nauki, zawartej w dołączonym Dodatku:

1. 100 gramów kwasu karbolowego krystalicznego, rozpuszczonego przez

przydanie nieco wody, do zrobienia płynu odwietrzającego,

2. 50 gramów oleju karbolowego, to jest mieszaniny z 2 gramów kwasu karbolowego krystalicznego z 48 gramami czystej oliwy,

3. 25 gramów tynktury cynamonowej,

4. 25 gramów wyskoku eterowego (kropli Hoffmanna).

Przerzeczone przedmioty powinna akuszerka mieć zawsze na podorączu

w dobrym stanie.

Z powodu, iż kwas karbolowy krystaliczny i rozpuszczony a nawet mocniejszy rozczyn jego z wodą, użyty zewnętrznie, działa gryząco a wewnętrznie, nawet jak trucizna, przeto akuszerka, aby zapobiedz nadużyciu, zachowywać ma kwas karbolowy z szczególną uwagą i wolno jej używać go tylko w taki sposób, jak jej to lekarz wskaże lub jak w §. 3 Nauki jest przepisane.

Akuszerka nie powinna zostawiać u kobiet rodzących, lub które już porodziły ani niektórych z przerzeczonych przedmiotów ani całego ich zbioru.

Lekarz urzędowy przekonywać się będzie co pewien czas, czy przybory są

w komplecie i w dobrym stanie.

Nadto każda akuszerka powinna mieć dobre dzieło o położnictwie, przynajmniej to, podług którego się kształciła, ażeby mogła szukać w niem rady.

§. 4.

Akuszerki powinny żyć uczciwie, trzeźwo i rodzącym, do których będą wezwane, czy to bogatym czy ubogim, czy we dnie czy w nocy, nieść potrzebną pomoc z całą gotowością i jak tylko umieją.

§. 5.

Akuszerki przestrzegać winny zawsze jak największego ochędóstwa około siebie, unikać starannie styczności z choremi osobami i gnijącemi rzeczami jakiegobądź rodzaju, aby do ich palców, narzędzi lub sukien nie przyczepiły się zarodki szkodliwe, które podczas oględzin lub niesienia pomocy, mogłyby upaść na ciało położnicy i sprowadzić tak niebezpieczną gorączkę połogową.

Z tego powodu zwraca się uwagę akuszerek na dolączoną Naukę i poleca im najsurowiej, aby za każdym razem, przed dotknięciem się osoby, powierzającej się ich pieczy, oczyściły jak najdokładniej rece i przybory płynem odwietrzającym.

§. 6.

Gdy akuszerka weźmie rodzącą pod swoje opiekę, nie wolno jej oddalać się od niej podczas porodu a nadto po każdym prawidłowym porodzie obowiązana jest zostać przy położnicy najmniej trzy godziny po odejściu miejsca (czepca).

Gdyby poród odbył się nieprawidłowo lub gdyby groziło niebezpieczeństwo, nie powinna oddalać się, dopóki lekarz przyzwany nie przybędzie, owszem zostać ma przy osobie, która powierzyła się jej pieczy, tak długo, jak lekarz

uzna to za potrzebne i jak najściślej dopełnić jego poleceń.

Z wyjatkiem koniecznej potrzeby, gdy nie można przyzwać drugiej akuszerki, nie wolno, aby akuszerka obsługiwała jednocześnie dwie rodzące i aby naprzemian udawała się od jednej do drugiej, tym bowiem sposobem mogłaby narazić na wielkie niebezpieczeństwo jedną lub obie rodzące.

§. 7.

W przypadłościach grożących niebezpieczeństwem lub nieprawidłowych, czy im podlegają brzemienne, rodzące lub położnice czy też ich nowonarodzone dzieci, jakoteż w razie nagłej śmierci brzemiennej lub rodzącej, akuszerka obowiązana jest pod ciężką odpowiedzialnością postarać się, aby niezwłocznie przyzwano właściwego lekarza (§§. 7 aż do 9 Nauki).

§. 8.

Zabrania się akuszerkom najsurowiej odbywać na brzemiennych, rodzących położnicach lub dzieciach, ordynacyc lekarskie i bez naglącej potrzeby takie funkcye, których wykonywanie należy tylko do akuszera lub lekarza.

§. 9.

Jeżeli dziecko zdaje się zamarłem a jest tak wykształcone, że mogłoby żyć i nie ma na niem widocznych znaków zgnilizny, akuszerka winna w nieobecności lekarza, którego natychmiast przyzwać należy, wykonywać pilnie i wytrwale wiadome jej próby przywrócenia dziecka do życia, a to, póki dziecko nie zacznie regularnie oddychać, albo dopóki usiłowania, najmniej przez pół godziny ponawiane, nie okażą się całkiem bezskutecznemi.

§. 10.

Akuszerka winna mieć staranie o to, aby o urodzeniu każdego dziecka, które odbierała, uczyniono w czasie właściwym doniesienie, celem zapisania go w księdze urodzonych.

§. 11.

Jeżeli z rodziców chrześciańskich urodzi się dziecko bezsilne, pozornie zamarłe i w ogóle śmiercią zagrożone, akuszerka obowiązana jest przestrzedz rodziców, że dziecko trzeba ochrzeić z wody a nawet akuszerka religii chrześciańskiej może uczynić to sama na żądanie lub za zezwoleniem rodziców, lub gdy dziecko jest nieślubne, za zezwoleniem matki. Akuszerka postarać się ma o to, aby właściwy pleban był uwiadomiony o ochrzezeniu dziecka z wody.

§. 12.

Na żądanie plebana lub innej osoby, której utrzymywanie księgi narodzonych jest poruczone, obowiązana jest akuszerka podać potrzebne do zapisania w księdze narodzonych szczegóły, tyczące się matki, mianowicie, czy jest stanu wolnego, zamężna lub wdowa. W tym celu akuszerka ma być także obecna na uroczystym chrzeie dziecka.

§. 13.

Jest także obowiązkiem akuszerki mieć staranie, aby wszystkie dzieci, które urodzą się nieżywe, były poddawane przepisanym oględzinom ciała, bez względu na stopień fizycznego rozwoju.

§. 14.

Akuszerka, wezwana do osoby niedoświadczonej, ażeby jej przyniosła ulgę w boleściach lub dolegliwościach żywotu, winna ja dokładnie zbadać i jeżeli znajdzie oznaki brzemienności, powiedzieć jej o tem i napomnieć ja, aby starała się unikać tego, coby mogło zaszkodzić rozwijaniu się płodu.

Jeżeli zaś osoba zbadana już rodzi, akuszerka winna dać jej pomoc potrze-

bna, a gdyby była chora, zalecić, aby wezwano lekarza.

§. 15.

Gdy akuszerka poweźmie uzasadnione podejrzenie, że się dopuszczono dzieciobójstwa, spędzenia płodu, lub innego podobnego karygodnego uczynku, obowiązana jest zawiadomić o tem niezwłocznie miejscową władze policyjną.

§. 16.

Akuszerka, która jest sama rozmyślnie sprawczynią zniszczenia lub spędzenia płodu, podsunięcia lub zamienienia dziecka, albo która była spółwinną lub uczęstniczką takiego uczynku karygodnego, tudzież ta, która zaniedba ciężącego na niej obowiązku zawiadomienia niezwłocznie Władzy o powziętem podejrzeniu, że zbrodnię lub przestępstwo popełniono, podpada surowości ustawy karnej.

§. 17.

Akuszerki winny osobom, które powierzą się ich opiece, dochować sumiennie tajemnie i tylko w tych przypadkach, w których obowiązane są uczynić doniesienie, lub gdy Władza od nich tego zażąda, udzielić mają potrzebnych wiadomości.

§. 18.

Akuszerka, której Władza administracyjna lub sądowa poleci zrobienie oględzin, powinna, o ile tylko może podać dokładnie to, czego się z oględzin dowiedziała.

§. 19.

Każda akuszerka, umiejąca pisać, winna wypełniać punktualnie i zgodnie z prawda pojedyncze rubryki Tablic urodzonych, w Nauce bliżej wzmiankowanych, które jej Władza administracyjna doręczy i Tablice te, według przepisu utrzymywane, składać Władzy powiatowej na ręce lekarza urzędowego w terminach, które tenże oznaczy, a to do przejrzenia, sprawdzenia i do poczynienia zestawień w celach naukowych.

Zaleca się akuszerkom, aby utrzymywały dokładny dziennik wszystkich porodów, przy których spelniały obowiązki swego powołania, iżby mogły wypelniać dokładnie Tablice urodzonych.

§. 20.

Zresztą poleca się akuszerkom, aby się trzymały ściśle niniejszej instrukcyi i Nauki, które otrzymają razem z dyplomem, lub które doręczy im Władza administracyjna, a w szczególności obowiązane są przestrzegać jak najściślej środków ostrożności dla zapobieżenia przenoszeniu chorób zarażliwych i gorączki połogowej.

§. 21.

Przepisy powyższe wchodzą na miejsce instrukcyi podanej do wiadomości rozporządzeniem ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 32) i rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 23 października 1878, L. 10381.

Taaffe r. w.

55.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 8 czerwca 1881,

tyczące się ustanowienia odsetków podatku gruntowego.

Na zasadzie artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34), tudzież artykułu I i II ustawy z dnia 7 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 49), ustanawia się odsetki podatku gruntowego dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, na czas od dnia 1 stycznia 1881 aż do chwili, od której nastąpić ma stanowcze rozłożenie podatku, w ilości 22½ czystego dochodu, oznaczonego według uchwał komisyi głównej do uregulowania podatku gruntowego.

Dunajewski r. w.

THE REAL PROPERTY AND ADDRESS OF THE PARTY O